Р Е Ш Е Н И Е
№ 44042

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова
ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11765** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Ц. Т. К. обжалва Решение № 3064 от 11.08.2026 г. по АНД № 1825/2026 г. по описа на Софийски районен съд, потвърждаващо Електронен фиш Серия К № 8399259, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на касатора, в качеството му на законен представител на „Фреско ФМ“ ООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на процесуалния и материалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, се иска отмяната му и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, евентуално – решаване на делото по същество като се отмени електронния фиш. Претендира разноски.

Ответникът не изразява становище.

Заключението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания в електронния фиш, възприети за достоверни от районния съд, на 02.11.2023 г. в 15:23 часа в [населено място], по [улица]до № 421, в посока от Околовръстен път към [улица], с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON-M2 № MD1193 е заснет лек автомобил „Т. М. Х“, рег. [рег.номер на МПС] , със собственик, на когото е регистрирано МПС „Фреско ФМ“ ООД, движещ се със скорост 78 км/ч. след приспаднат толеранс при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място. Установеното превишаване на допустимата скорост с 28 км./ч. е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП на Ц. Т. К. в качеството му на законен представител на дружеството е наложено административно наказание „глоба“. В хода на административнонаказателното производство К. не е представил декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП (в относимата към казуса редакция).
За да потвърди оспорения акт по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, въззивният съд е приел, че е издаден при спазване на процесуалните правила. Въз основа на безспорно установените в хода на съдебния процес факти е извел заключение за осъществяване признаците на административното нарушение. С аргумент за изрично фиксиран в закона размер на санкцията е преценил определянето й за съответно на материалноправните разпоредби. Констатирайки липса на смекчаващи обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на деянието, съдът е отрекъл приложимостта на чл. 28 ЗАНН към спорното правоотношение.
Решението е правилно.
Касационната проверка констатира липса на заявените в жалбата съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Възприетите от СРС констатации кореспондират на данните по делото. Съдът е формирал съобразени с доказателствения материал изводи по относимите към спорното правоотношение доводи на нарушителя, преценил е фактите от значение за предмета на спора и приложимото към тях право. Въззивният съд се е произнесъл след цялостна служебна проверка на акта по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, в изпълнение на изискването на чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН и при излагане на мотиви, обуславящи постановения правен резултат. Противно на възраженията в касационната жалба, съдебният акт съдържа подробен анализ и адекватно тълкуване на нормативната уредба. Не са налице процесуални пропуски при разглеждане на делото във въззивното производство, поради което оплакванията за засягане на обжалваното решение от процесуален порок са несподелими.
Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за правомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател.
Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП въвежда изрична забрана водачите на пътни превозни средства да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от цитираната норма ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. Когато стойността на скоростта, която не следва да се превишава, е различна от законоустановената, това се сигнализира с пътен знак - чл. 21, ал. 2 ЗДвП.
В случая управлението на въпросния лек автомобил със скорост от 78 км/ч при максимално разрешена от 50 км/ч. е отчетено и заснето с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON-M2 № MD 1193, с доказана техническа изправност. Техническото средство за измерване тип АТСС CORDON-M2 представлява видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, като от представения по делото снимков материал може да се извърши еднозначна идентификация на конкретното МПС, с което е извършено нарушението.
Жалбоподателят не отрича факта на извършеното нарушение, нито твърди, че е предоставил другиму управлението на автомобила. Защитната му теза е изградена на възражение за

различното законодателно разрешение на въпроса за отговорността на чуждестранните юридически лица в съпоставка с местните (вж. чл. 188, ал. 4 ЗДвП), както и на оплакване за недоказано авторство на деянието, респ. на необоснованост на конкретния избор на лицето, което да бъде наказано, при наличие на повече от един законен представител на юридическото лице.
По силата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП (в относимата към казуса редакция) собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство – ал. 2 на същата законова разпоредба.
Според чл. 188, ал. 4 ЗДвП, обн. ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., когато собственик или вписан в свидетелството за регистрация ползвател на моторно превозно средство е юридическо лице, което е регистрирано в друга държава, на собственика, съответно на ползвателя, се налага имуществена санкция в размера на глобата, предвидена за съответното нарушение. Освен, че се позовава на норма, която към момента на извършване на процесното нарушение, не е била част от обективното право, приложното й поле е извън предмета на спора. Бидейки неотносимо към субекта на отговорността в настоящия случай, възражението на касатора, черпено от текста на чл. 188, ал. 4 ЗДвП, не засяга законосъобразността на атакувания ЕФ.
Неоснователен е и главният довод на оспорващия, че при наличие на вписани в Търговския регистър двама законни представители на дружеството – притежател на процесното МПС, ангажирането на отговорността на единия от тях при липса на обективни критерии, респ. без доказателства, че е фактически извършител, е неправомерно.
По делото няма спор, че лекият автомобил е регистриран на „Фреско ФМ“ ООД (понастоящем заличен търговец), поради което правилно за извършеното нарушение е реализирана административнонаказателната отговорност чрез налагане на глоба на неговия законен представител на основание чл. 188, ал. 2 ЗДвП. От данните в ТР се установява, че към релевантния момент две лица са вписани като управители на дружеството, единият от които е Ц. Т. К.. След като касаторът безспорно обладава качеството на законен представител на юридическото лице и не се е възползвал от предвидената в закона възможност да посочи друго лице, осъществило фактическото управление на МПС на датата на извършване на нарушението (арг.: чл. 189, ал. 5, чл. 188, ал. 2 ЗДвП), то не е налице и основание за освобождаването му от отговорност. В този контекст мотивите на районния съд се споделят от касационната инстанция, препратката към тях е допустима съобразно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, а повторното им казуистично обсъждане е ненужно.
Вярна е преценката на съда, отричаща приложение на института на маловажност към процесното противоправно деяние. Интензитетът на отрицателно въздействие към момента на нарушението не предпоставя квалифициране на случая като маловажен, още повече предвид множеството издадени на същото лице електронни фишове за превишаване на скоростта и значимостта на регулираните със ЗДвП обществени отношения.
Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспорения електронен фиш. Достигайки до същия краен извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3064 от 11.08.2026 г. по АНД № 1825/2026 г. по описа на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: